

733

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 2005 r.

w sprawie wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, legitymowania, zatrzymywania, przeszukania, kontroli osobistej, przeglądania bagaży i sprawdzania ładunku oraz rejestrowania zdarzeń przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Na podstawie art. 23 ust. 10 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki przeprowadzania i dokumentowania czynności określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1—6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”:

- 1) wydawania osobom poleceń określonego zachowania się,
- 2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 3) zatrzymywania osób w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego,
- 4) przeszukania osób i pomieszczeń w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego,
- 5) dokonywania kontroli osobistej, a także przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary,
- 6) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom

— przez funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, podczas wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych.

§ 2. 1. Funkcjonariusz, przystępując do wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1—5, jest obowiązany:

- 1) okazać legitymację służbową w taki sposób, aby osoba, wobec której podejmowane są czynności, miała możliwość odczytać numer legitymacji służbowej i nazwę organu, który ją wydał, oraz nazwisko funkcjonariusza;
- 2) na żądanie osoby, umożliwić odnotowanie danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) podać przyczynę oraz podstawę prawną podjęcia czynności.

2. Po zakończeniu wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1—5, funkcjonariusz informuje osobę, wobec której czynność podjęto, o prawie złożenia zażalenia do sądu lub prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności na sposób jej przeprowadzenia. Wzmiankę o pouczeniu osoby, wobec której czynność podjęto, funkcjonariusz zamieszcza w notatce służbowej lub protokole czynności.

§ 3. 1. Funkcjonariusz nie wykonuje czynności określonych w § 1 pkt 3—5 w stosunku do:

- 1) członka personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównanej z nim na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie jest obywatelem polskim;
- 2) osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego na mocy ustaw, umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy działań podjętych przez funkcjonariusza w ramach obrony koniecznej lub stanu wyższej konieczności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiadamia się niezwłocznie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, za pośrednictwem urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych.

§ 4. 1. Funkcjonariusz odstępuje od wykonywania czynności określonych w § 1 pkt 3 i 4, w przypadku gdy

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647 i Nr 273, poz. 2703.

osoba, wobec której je podjęto, w sposób niebudzący wątpliwości wykaże, że korzysta z immunitetu parlamentarnego, sędziowskiego lub prokuratorskiego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa oraz działań funkcjonariusza podjętych w ramach obrony koniecznej lub stanu wyższej konieczności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz powiadamia niezwłocznie, drogą służbową, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 5. W uzasadnionych przypadkach funkcjonariusz może przybrać do udziału w czynności, o której mowa w § 1 pkt 3—6, osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, w celu zabezpieczenia prawidłowego przebiegu toku postępowania.

Rozdział 2

Wydawanie poleceń

§ 6. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, gdy jest to niezbędne do:

- 1) sprawnego i zgodnego z przepisami ustawy wykonania czynności, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2—5 ustawy;
- 2) uniknięcia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa osób lub mienia.

§ 7. 1. O wydaniu osobie polecenia określonego zachowania się, o którym mowa w § 6 pkt 1, funkcjonariusz zamieszcza odpowiednio w notatce służbowej lub protokole, o którym mowa w § 12, § 16 pkt 3, § 28, § 29 ust. 4 i § 31 ust. 3, wzmiankę opisującą:

- 1) czas i miejsce przeprowadzenia czynności;
- 2) cel i opis czynności;
- 3) informację o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2.

2. O wydaniu osobie polecenia określonego zachowania się, o którym mowa w § 6 pkt 2, funkcjonariusz sporządza notatkę służbową, która powinna zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza;
- 2) czas i miejsce przeprowadzenia czynności;
- 3) cel i opis przeprowadzenia czynności;
- 4) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2;
- 5) podpis funkcjonariusza.

Rozdział 3

Legitymowanie osób

§ 8. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku gdy ustalenie tożsamości osoby jest niezbędne do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych, podejmowanych w celu rozpoznania, zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanej dalej „ABW”, a w szczególności, gdy jest to niezbędne do:

- 1) ustalenia tożsamości osoby podejrzewanej o popełnienie takiego przestępstwa;
- 2) ustalenia świadka przestępstwa lub zdarzenia powodującego zagrożenie bezpieczeństwa państwa;
- 3) wykonania polecenia wydanego przez sąd lub prokuratora;
- 4) poszukiwania osoby ukrywającej się przed organami ścigania albo wymiarem sprawiedliwości;
- 5) ustalenia legalności i podstawy pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) dokonania zatrzymania osoby;
- 7) dokonania przeszukania pomieszczenia lub osoby;
- 8) dokonania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu lub sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego lub wodnego.

§ 9. Tożsamość osoby legitymowanej funkcjonariusz ustala na podstawie:

- 1) dowodu osobistego;
- 2) paszportu;
- 3) zagranicznego dokumentu tożsamości;
- 4) innych niebudzących wątpliwości dokumentów;
- 5) oświadczenia innej osoby, której tożsamość można ustalić na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1—4.

§ 10. W przypadku legitymowania osoby znajdującej się w pojeździe, funkcjonariusz, ze względów bezpieczeństwa, może żądać, aby osoba legitymowana opuściła pojazd.

§ 11. Funkcjonariusz może odstąpić od legitymowania osoby, która jest mu znana osobiście.

§ 12. Z przeprowadzonej czynności legitymowania osoby funkcjonariusz sporządza notatkę służbową, która powinna zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza;
- 2) czas i miejsce przeprowadzenia czynności;

- 3) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania osoby legitymowanej;
 - 4) cechy dokumentu, na podstawie którego stwierdzono tożsamość osoby legitymowanej;
 - 5) przyczynę legitymowania;
 - 6) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2;
 - 7) podpis funkcjonariusza.
- 4) oświadczenia osoby zatrzymanej, że cierpi ona na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie zagrażałoby jej życiu lub zdrowiu;
 - 5) jeżeli z posiadanych informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana może być chora na chorobę zakaźną.

Rozdział 4

Zatrzymywanie osób

§ 13. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, w przypadku gdy poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że osoba zatrzymywana popełniła przestępstwo, którego ściganie należy do zadań ABW, a zachodzi obawa jej ucieczki lub ukrycia się albo zatarcia śladów przestępstwa bądź też nie można ustalić jej tożsamości.

§ 14. Funkcjonariusz, przystępując do zatrzymania osoby, jest obowiązany podjąć wobec niej następujące czynności:

- 1) dokonać przeszukania osoby w celu sprawdzenia, czy posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa albo przedmioty mogące stanowić dowody rzeczowe lub podlegające przypadkowi;
- 2) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) poinformować o zatrzymaniu i jego przyczynach oraz uprzedzić ją o obowiązku zastosowania się do wydawanych poleceń, a także o możliwości użycia wobec niej środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej, w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom lub próby ucieczki;
- 4) doprowadzić do jednostki organizacyjnej ABW lub jednostki Policji.

§ 15. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany, w granicach dostępnych środków, udzielić pierwszej pomocy medycznej osobie zatrzymanej, która ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność.

2. W przypadku uzasadnionym okolicznościami, funkcjonariusz jest obowiązany poddać osobę zatrzymaną badaniu lekarskiemu, w szczególności w przypadku:

- 1) o którym mowa w ust. 1;
- 2) gdy zachodzi uzasadniona obawa, że osoba zatrzymana znajduje się w stanie zagrażającym jej życiu lub zdrowiu;
- 3) żądania przez osobę zatrzymaną niezwłocznego zbadania przez lekarza;

§ 16. Po doprowadzeniu osoby zatrzymanej do jednostki organizacyjnej ABW lub jednostki Policji, funkcjonariusz niezwłocznie wykonuje następujące czynności:

- 1) poucza osobę zatrzymaną, ustnie lub pisemnie, o prawie:
 - a) wniesienia zażalenia na zatrzymanie do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zatrzymania lub prowadzenia postępowania,
 - b) żądania powiadomienia osoby najbliższej lub innej wskazanej przez zatrzymanego osoby, pracodawcy lub szkoły o zatrzymaniu,
 - c) skontaktowania się z adwokatem;
- 2) wysłuchuje osobę zatrzymaną na okoliczność zatrzymania;
- 3) sporządza protokół zatrzymania osoby;
- 4) wręcza osobie zatrzymanej, za potwierdzeniem, kopię protokołu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) w razie potrzeby, podejmuje czynności mające na celu realizację uprawnień osoby zatrzymanej, o których mowa w pkt 1;
- 6) powiadamia właściwego prokuratora o zatrzymaniu osoby.

§ 17. Protokół, o którym mowa w § 16 pkt 3, powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza;
- 2) imię i nazwisko osoby zatrzymanej, a w razie niemożności ustalenia tożsamości — jej rysopis oraz miejsce zamieszkania;
- 3) dzień, godzinę i minutę oraz miejsce zatrzymania;
- 4) informację, o jakie przestępstwo podejrzewa się osobę zatrzymaną;
- 5) złożone przez osobę zatrzymaną oświadczenia i wnioski;
- 6) wzmiankę o pouczeniu osoby zatrzymanej o przysługujących jej prawach, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 16 pkt 1;
- 7) podpis funkcjonariusza.

§ 18. W razie wniesienia przez osobę zatrzymaną zażalenia na zatrzymanie, funkcjonariusz niezwłocznie

przekazuje właściwemu sądowi kopię protokołu zatrzymania osoby wraz z materiałami uzasadniającymi zatrzymanie.

§ 19. Osobę zatrzymaną umieszcza się w pomieszczeniu jednostki organizacyjnej ABW lub jednostki Policji przeznaczonym dla osób zatrzymanych, które jest wyposażone i zabezpieczone w sposób zapewniający bezpieczeństwo tym osobom oraz realizację celu zatrzymania.

§ 20. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany zwolnić natychmiast osobę zatrzymaną, gdy:

- 1) ustała przyczyna zatrzymania;
- 2) otrzymał polecenie sądu lub prokuratora;
- 3) w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie przekazano osoby zatrzymanej do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania;
- 4) otrzymał zaświadczenie lekarskie, z którego wynika istnienie przeciwwskazań medycznych do zatrzymania.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany zwolnić osobę zatrzymaną również w przypadku, gdy otrzymał informację, że w ciągu 24 godzin od przekazania osoby zatrzymanej do dyspozycji sądu nie doręczono jej postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania.

§ 21. Zatrzymanie osoby dokumentuje się w ewidencji osób zatrzymanych, prowadzonej w jednostce organizacyjnej ABW lub w jednostce Policji, do której osobę zatrzymaną doprowadzono.

Rozdział 5

Przeszukanie osób i pomieszczeń

§ 22. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, którego ściganie należy do zadań ABW, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań ABW, lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, w którym bierze udział ABW, jeżeli powezmie uzasadnione przypuszczenie, gdzie znajduje się osoba podejrzana lub wymienione rzeczy.

§ 23. 1. Funkcjonariusz dokonujący przeszukania jest obowiązany posiadać postanowienie sądu lub prokuratora, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, gdy postanowienie sądu lub prokuratora nie zostało wydane, nakaz kierownika właściwej jednostki organizacyjnej ABW lub legitymację służbową.

2. Jeżeli funkcjonariusz dokonał przeszukania na podstawie nakazu kierownika właściwej jednostki or-

ganizacyjnej ABW lub legitymacji służbowej, zwraca się niezwłocznie do sądu lub prokuratora o zatwierdzenie przeszukania.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz doręcza osobie, u której dokonano przeszukania, na jej żądanie, w terminie 7 dni od dnia dokonania przeszukania, postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia tej czynności.

§ 24. Funkcjonariusz, przystępując do przeszukania, jest obowiązany wykonać następujące czynności:

- 1) okazać osobie, u której ma nastąpić przeszukanie, w sposób określony w § 2 ust. 1 pkt 1, postanowienie sądu albo prokuratora, nakaz kierownika jednostki organizacyjnej ABW lub legitymację służbową;
- 2) poinformować osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, o celu czynności i wezwać ją do dobrowolnego wydania poszukiwanych przedmiotów bądź wskazania miejsca, w którym ukrywa się poszukiwana osoba, oraz poinformować ją o przysługujących jej prawach;
- 3) wylegitymować osoby znajdujące się w pomieszczeniu, w sposób określony w rozdziale 3 rozporządzenia;
- 4) w przypadku, o którym mowa w § 23 ust. 2, poinformować osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, że otrzyma, na swoje żądanie, postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia przeszukania.

§ 25. 1. Funkcjonariusz dokonuje przeszukania osoby, które polega na przeszukaniu jej odzieży i podręcznych przedmiotów, w celu znalezienia rzeczy, o których mowa w § 22.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz dokonuje przeszukania wobec osoby tej samej płci w miejscu niedostępnym w czasie wykonywania czynności dla osób postronnych. Jeżeli dokonanie przeszukania przez funkcjonariusza tej samej płci co osoba poddawana przeszukaniu nie jest możliwe, a czynność musi być przeprowadzona niezwłocznie, przeszukania może dokonać funkcjonariusz płci odmiennej, ze szczególnym uwzględnieniem przepisu art. 23 ust. 6 ustawy.

3. Funkcjonariusz dokonuje przeszukania pomieszczenia zamieszkanego, innego pomieszczenia lub miejsca, w obecności osoby, u której ma nastąpić przeszukanie, a gdy osoba ta nie może być obecna z powodu jej zatrzymania albo niedającego się odłożyć udziału w innych czynnościach procesowych, funkcjonariusz jest obowiązany przybrać do udziału w przeszukaniu przynajmniej jednego dorosłego domownika lub inną osobę, zwłaszcza sąsiada, administratora, właściciela.

§ 26. 1. W przypadku braku możliwości swobodnego wejścia do pomieszczenia, w którym ma nastąpić przeszukanie, funkcjonariusz może dokonać tej czynności, pokonując przeszkodę przy użyciu siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych, nawet gdyby mogło to spowodować uszkodzenie mienia, jednakże bez wyrządzenia nadmiernej szkody. Użycie środków technicznych i chemicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób postronnych oraz nie powinno powodować szkody w ich mieniu.

2. Użycie siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz poprzedza ostrzeżeniem o ich zastosowaniu oraz zabezpiecza pomieszczenie, w którym ma nastąpić przeszukanie, przed ucieczką znajdujących się w nim osób, a także przed zniszczeniem dowodów rzeczowych.

3. Decyzję o użyciu siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych podejmuje kierownik jednostki organizacyjnej ABW. W przypadkach niecierpiących zwłoki, decyzję podejmuje funkcjonariusz kierujący przeszukaniem.

4. W razie potrzeby, funkcjonariusz jest obowiązany poinformować służby ratownicze o użytych podczas wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1, środkach technicznych i chemicznych.

§ 27. W przypadku gdy osoba, u której dokonuje się przeszukania, usiłuje czynnie lub biernie uniemożliwić przeprowadzenie czynności, w szczególności uniemożliwia dostęp do pomieszczenia lub atakuje funkcjonariusza albo podejmuje próbę zniszczenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, funkcjonariusz dokonuje zatrzymania tej osoby, w sposób określony w rozdziale 4 rozporządzenia.

§ 28. Z dokonanej czynności przeszukania funkcjonariusz sporządza protokół, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza oraz dane innych osób uczestniczących w przeszukaniu;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą przeszukanie ma związek;
- 3) miejsce przeszukania;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 5) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) wydane w toku przeszukania zarządzenia;
- 7) dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis;

8) wskazanie postanowienia sądu lub prokuratora, a jeżeli postanowienie nie zostało uprzednio wydane, wzmiankę o poinformowaniu osoby, u której dokonano przeszukania, że otrzyma, na swoje żądanie, postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia czynności;

9) w miarę potrzeby, stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu przeszukania;

10) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2;

11) podpis funkcjonariusza.

Rozdział 6

Kontrola osobista, przeglądanie zawartości bagaży i sprawdzanie ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego

§ 29. 1. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, polegające na dokonaniu kontroli osobistej, w przypadku gdy poweźmie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez osobę czynu zabronionego pod groźbą kary, którego ściganie należy do zadań ABW, lub jeżeli poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że osoba posiada rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o takie przestępstwo lub podlegające zajęciu w postępowaniu karnym, w którym bierze udział ABW.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepis § 25 ust. 2 stosuje się.

3. Osoba poddana kontroli osobistej może przybrać do tej czynności osobę przez siebie wskazaną. Funkcjonariusz jest obowiązany dopuścić osobę przybraną do udziału w czynności, chyba że jej obecność mogłaby utrudnić lub uniemożliwić przeprowadzenie czynności.

4. Funkcjonariusz dokonujący kontroli osobistej sporządza z przebiegu tej czynności protokół.

§ 30. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, polegające na przeglądaniu zawartości bagażu lub sprawdzeniu ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego lub wodnego, w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań ABW, lub podlegających zajęciu w takim postępowaniu karnym, jeżeli poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że wymienione rzeczy tam się znajdują.

§ 31. 1. Funkcjonariusz dokonuje przeglądania zawartości bagażu w obecności ich posiadaczy, a sprawdzenia ładunku — w obecności właściciela, przewoźnika, spedytora lub agenta morskiego albo ich przedstawiciela.

2. W przypadku braku możliwości zapewnienia natychmiastowej obecności osób, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz może przeglądać zawartość bagażu lub dokonać sprawdzania ładunku bez ich obecności, gdy z posiadanych informacji wynika, że zwłoka może spowodować zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia lub gdy istnieje uzasadniona obawa zniszczenia bądź utracenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub które podlegają zajęciu w postępowaniu karnym.

3. Funkcjonariusz dokonujący przeglądania zawartości bagażu lub sprawdzania ładunku sporządza z przebiegu tej czynności protokół.

§ 32. 1. Funkcjonariusz, który w toku kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu lub sprawdzania ładunku ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań ABW, lub podlegające zajęciu w takim postępowaniu, jest obowiązany rzeczy te zatrzymać za pokwitowaniem, a jeżeli ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o przestępstwo lub podlegające zajęciu w postępowaniu, którego ściganie nie należy do zadań ABW, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Policję.

2. Od obowiązków, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz może odstąpić, w przypadku wykonywania czynności określonych w art. 29 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 ustawy.

3. W przypadku gdy ujawnione w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, rzeczy stwarzają bezpośrednio niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, funkcjonariusz jest obowiązany, w granicach dostępnych środków, podjąć działania zmierzające do usunięcia niebezpieczeństwa.

4. Funkcjonariusz, zatrzymując rzeczy ujawnione w wyniku dokonania czynności, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać niezwłocznie właściwemu prokuratorowi oryginał protokołu z przeprowadzonej czynności wraz z pokwitowaniem zatrzymanych rzeczy.

§ 33. Protokół, o którym mowa w § 29 ust. 4 i § 31 ust. 3, powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza oraz dane osób uczestniczących w czynności;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą czynność ma związek;
- 3) miejsce dokonania czynności;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 5) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) wydane w toku czynności zarządzenia;

- 7) dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 8) sposób zabezpieczenia zatrzymanych rzeczy;
- 9) w miarę potrzeby, stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności;
- 10) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2;
- 11) podpis funkcjonariusza.

Rozdział 7

Obserwowanie i rejestrowanie zdarzeń

§ 34. 1. Funkcjonariusz podczas wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych realizuje uprawnienie do obserwowania i rejestrowania zdarzeń, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 6 ustawy, gdy jest to niezbędne do wykonywania zadań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy.

2. Obserwowanie i rejestrowanie zdarzeń, o których mowa w ust. 1, przez funkcjonariusza zarządza Szef ABW lub upoważniony przez niego funkcjonariusz, określając cel, czas i miejsce wykonania czynności.

3. Czynność, o której mowa w ust. 2, powinna być przeprowadzona przy użyciu środków technicznych zapewniających niejawnie działanie funkcjonariusza.

§ 35. Z przeprowadzonej czynności obserwowania i rejestrowania zdarzeń funkcjonariusz sporządza komunikat, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej ABW realizującej czynność;
- 2) czas i miejsce przeprowadzenia czynności;
- 3) cel i opis przeprowadzonej czynności;
- 4) rodzaj użytych środków technicznych;
- 5) podpis funkcjonariusza nadzorującego realizację czynności.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§ 36. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2003 r. w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania: legitymowania, zatrzymywania, przeszukania oraz dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu i sprawdzania ładunku przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. U. Nr 91, poz. 856).

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*